

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/141/2018
Identifikačné číslo spisu: 3811211568
Dátum vydania rozhodnutia: 16.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3811211568.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobcu K., bývajúceho v W. zastúpeného Nedelka Kubáč Oršulová advokáti s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mickiewiczova 9, IČO: 47 255 731, proti žalovanému K. bývajúcemu v W., zastúpenému JUDr. Evou Hlaváčovou, advokátkou, so sídlom v Nitre, Farská 12, o ochranu osobnosti, vedenej na Okresnom súde Prievidza, pod sp. zn. 6 C 111/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 12. júla 2017, sp. zn. 17 Co 305/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 12. júla 2017, sp. zn. 17 Co 305/2016 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu o ochranu osobnosti. Zároveň rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 420 písm. f/ zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „C.s.p.“). Navrhoval napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa žalovaného súd nesprávnym procesným postupom uprel žalovanému procesné práva do takej miery, že celý súdny proces ako aj rozsudok považuje za nespravodlivý. Porušenie práv spočívalo v tom, že súdy nevykonali dôkazy, ktoré by zobjektivovali skutkové zistenia. Mal za to, že ním predložené dôkazy nasvedčujú tomu, že súd dôkazy nedostatočne vyhodnotil, ak dospel k záveru, že vyjadrenia žalovaného a medializácia prípadu je schopná spôsobiť žalobcovi ujmu a nabúrať jeho vzťahy v súkromí a profesionálnej kariére.

3. Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.)

po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného treba odmietnuť. Na odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

6. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.); dovolanie prípustné podľa § 421 potom možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.) a v tomto prípade sa dovolací dôvod vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

7. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 a/alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 a/alebo § 432 C.s.p.). V dôsledku už spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

8. Dovolateľ prípustnosť a opodstatnenosť jeho dovolania v tejto veci vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ v súvislosti s nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu namietal a/ nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov a b/ nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov.

10. Z doterajšej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu vyplýva, že nevykonanie niektorého z navrhovaných dôkazov bez ďalších relevantných skutočností nezakladá tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu. Súd totiž nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky stranou sporu navrhnuté dôkazy, nezakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., lebo týmto postupom súd neporušil právo strany sporu (v tomto prípade žalovaného) na spravodlivý proces.

11. Nespôsobilou založiť prípustnosť dovolania bola aj ďalšia dovolacia námietka žalovaného o nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov odvolacím súdom, ktorú tiež bez ďalších relevantných skutočností nemožno považovať za tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu a to z nasledovných dôvodov: a/ hodnotenie dôkazov prislúcha zásadne len tomu súdu, ktorý ich vykonal, teda v tomto prípade súdu prvej inštancie, b/ pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných

dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, ale táto skutočnosť sama osebe prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nezakladá. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000) ako aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu napr. sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012 zastávali názor, že ani prípadná neúplnosť či nesprávnosť skutkových zistení a skutkových záverov nie je v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaná bez ďalšieho za dôvod zakladajúci tzv. zmätočnosťnú vadu konania. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016 sa podstaty a zmyslu týchto judikátov a rozhodnutí nedotkli, preto ich treba považovať za naďalej aktuálne.

12. Na podklade uvedeného dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 420 písm. f/ C.s.p. nevyplýva.

13. Vzhľadom k zisteniu, že dovolanie žalovaného je neprípustné, najvyššiemu súdu neostávalo iné než dovolanie podľa § 447 písm. c/ C.s.p. odmietnuť.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.